

Beslut 2000/10

Fråga om klagorätt i ärende om beslutsprövning. Den som förklarats jävig har inte rätt att överklaga domkapitlets upphävandebeslut.

Meddelat 18/9-2000
57 kap. 19 § kyrkoordningen

Kyrkofullmäktige i H kyrkliga samfällighet beslutade den 4 oktober 1999 att fastigheten X skall säljas och att kyrkorådet i G församling – där fastigheten är belägen – skulle få tillfälle att yttra sig över köparen. Fastigheten utbjöds till försäljning genom mäklare och tre personer, A, B och C inkom med bud där spannvidden var 15 000 kr mellan högsta och lägsta bud.

Kyrkorådet i G församling beslutade den 22 mars 2000 att ge sitt förord till A trots att denne inte hade lämnat det lägsta budet. Ordföranden i kyrkorådet, S, som bor i en lägenhet på fastigheten, deltog i beslutet. Den 23 mars 2000 beslutade kyrkonämnden i H kyrkliga samfällighet att följa rekommendationen från G församlings kyrkoråd och sälja fastigheten till A. S deltog även i kyrkonämndens beslut.

B begärde beslutsprövning och gjorde därvid bl.a. gällande att S hade varit jävig.

Domkapitlet beslutade den 11 maj 2000

att upphäva kyrkorådets i G församlings beslut den 22 mars 2000, § 4, såsom inte tillkommet i rätt ordning p.g.a. jäv (57 kap. 10 § 1 kyrkoordningen)

att upphäva kyrkonämndens beslut den 23 mars 2000, § 9§ såsom inte tillkommet i rätt ordning p.g.a. jäv (57 kap. 10 § 1 kyrkoordningen).

Som skäl för beslutet anförde domkapitlet bl.a. följande. Domkapitlet konstaterar att S är hyresgäst i den aktuella fastigheten och därmed har och kommer att ha en ekonomisk relation till fastighetsägaren. Det kan inte uteslutas att ett intresse i saken kan föreligga. Domkapitlet finner därför att jäv måste anses ha förelegat för S att delta i församlingskyrkorådets och kyrkonämndens beslut.

S överklagade domkapitlets beslut och yrkade att det skulle upphävas. S gjorde gällande att han hade fått muntligt löfte om att få bo kvar oavsett om A eller B ägde fastigheten. Vidare anförde S att hans inställning i ärendet var att A skulle få köpa fastigheten med motiveringen att denne var vaktmästare i intilliggande G kyrka, och hade för avsikt att upprätthålla denna syssla för lång tid framöver.

Domkapitlet anförde att S inte torde innefattas i kretsen av klagoberättigade.

S vidhöll att jäv inte förelåg och påtalade därvid att han inte hade någon relation med A. De var inte släkt, de umgicks inte. De råkade bara ha hyrt varsin lägenhet i samma fastighet.

Svenska kyrkans överklagandenämnd (Robert Schött, Tor Frylmark, Madeleine Emmervall och Martin Olsson) anförde i beslut den 18 september 2000:

Domkapitlets slutliga beslut i beslutsprövningsärenden får, enligt 57 kap. 19 § kyrkoordningen, överklagas till Svenska kyrkans överklagandenämnd. Rätt att överklaga har

1. den som begärt beslutsprövning, såvitt avser beslut att inte upphäva ett beslut eller att inte förordna i saken, och
2. den instans som fattat det prövade beslutet, såvitt avser beslut att upphäva beslutet.

Som framgår av den redovisade bestämmelsen i kyrkoordningen kan ett upphävandebeslut bara överklagas av den instans som fått sitt beslut upphävt. S överklagande kan därför inte tas upp till prövning.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandenämnden avvisar överklagandet.

— — —

Sökord: Beslutsprövning. Klagorätt. Avvisning.

Föredraget 2000-09-13, föredragande Lars Bjurstm, **ärendenummer** ÖN17-2000
Beslut 10/00